U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **V. S.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 10. 2003, č. j. 30 Az 23/2003 - 33,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 3. 11. 2003, doručeným Krajskému soudu v Hradci Králové dne 6. 11. 2003 a podepsaným JUDr. Vladimírem Bekem, advokátem, se v něm označený stěžovatel - žalobce V. S. domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 10. 2003, č. j. 30 Az 23/2003 - 33, a to pokud se týká výroku pod bodem a). Tímto usnesením soud přiznal JUDr. Vladimíru Bekovi, advokátovi, za zastupování žalobce na základě usnesení téhož soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 30 Az 23/2003 - 20 a to pod bodem a) odměnu dle ustanovení § 11, § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. za 2 úkony právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a zpětvzetí žaloby) v celkové výši 2000 Kč a - pod bodem b) - paušální částku náhrady hotových výdajů dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 150 Kč. V kasační stížnosti bylo dovozováno, že soud měl ustanovenému zástupci přiznat odměnu za zastupování podle vyhlášky č. 484/2000 Sb., konkrétně dle ustanovení § 11 této vyhlášky a nikoli podle vyhlášky č. 177/1996 Sb.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení, a zda není dán důvod k odmítnutí kasační stížnosti. Soud vycházel z následujících skutečností a úvah.

Podle ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu. Rozhodnutím o nákladech řízení je nutno rozumět nejen rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (především mezi účastníky řízení), ale i rozhodnutí o placení nákladů řízení. Pod pojem placení nákladů řízení spadá jak placení nákladů účastníky řízení, tak i placení nákladů státem. Rozhodnutím

o nákladech řízení ve smyslu ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. je tedy i rozhodnutí o povinnosti zaplatit ustanovenému zástupci hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby (účastníka řízení - § 35 odst. 7 s. ř. s.). I když s. ř. s. v uvedeném směru obsahuje samostatnou právní úpravu, lze pro podporu tohoto stanoviska poukázat i na obsahově shodné ustanovení § 140 odst. 2 o. s. ř. (s částí ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s.), které je zařazeno pod nadpisem „placení nákladů řízení“.

Z těchto důvodů nezbylo než kasační stížnost odmítnout, jakožto návrh, který je podle tohoto zákona nepřípustný [§ 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s.].

Vzhledem k zásadě hospodárnosti řízení nebylo prováděno doplňující zjišťování, zda JUDr. Vladimír Bek byl žalobcem zmocněn k podání kasační stížnosti, když důvod k odmítnutí návrhu byl dán již se zřetelem na shora uvedené skutečnosti. Pro úplnost v tomto směru je možno uvést, že oprávnění zastupovat žalobce založené usnesením krajského soudu ze dne 27. 8. 2003 bylo založeno toliko pro řízení o žalobě a nikoli pro řízení o případné kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. 4. 2004

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu